

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2006

Julkaistu Helsingissä 8 päivänä maaliskuuta 2006

N:o 159—166

SISÄLLYS

N:o		Sivu
159	Laki ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen neljännen pöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta	513
160	Tasavallan presidentin asetus Algerian kanssa tehdyn Euro-Välimeri-assosiaatiosopimuksen voimaansaattamisesta ja sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta	514
161	Tasavallan Presidentin avoin kirje valtioneuvostossa toimeenpannusta muutoksesta	515
162	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2006 maatalousyrittäjien opintorahana maksettavan tuen määrästä	516
163	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2006 maksettavasta mehiläistalouden kansallisesta pesäkohtaisesta tuesta	517
164	Valtioneuvoston asetus nurmi- ja viljakasvien siementuotannon kansallisesta tuesta vuonna 2005 annetun valtioneuvoston asetuksen 8 ja 9 §:n muuttamisesta	520
165	Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvista keraamisista tarvikkeista	522
166	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta vuoden 2005 peltokasvien tuen (CAP-tuen) non food -kesantopalkkion maksatuksesta	527

N:o 159

Laki

ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen neljännen toista pöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 3 päivänä maaliskuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Strasbourgissa 13 päivänä toukokuuta 2004 ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen neljännen toista pöytäkirjan lainsäädännön alaan kuu-

lutvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §
Tämän lain voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

Helsingissä 3 päivänä maaliskuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ulkoasiainministerin sijainen
Pääministeri *Matti Vanhanen*

HE 232/2005
PeVM 2/2006
EV 10/2006

27—2006

895029

N:o 160

Tasavallan presidentin asetus**Algerian kanssa tehdyn Euro-Välimeri-assosiaatiosopimuksen voimaansaattamisesta ja sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta**

Annettu Helsingissä 3 päivänä maaliskuuta 2006

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkoasiainministerin esittelystä, säädetään:

1 §
Valenciassa 22 päivänä huhtikuuta 2002 Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Algerian demokraattisen kansantasavallan välillä tehty Euro-Välimeri-assosiaatiosopimus, jonka eduskunta on hyväksynyt 9 päivänä maaliskuuta 2004 ja jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 2 päivänä huhtikuuta 2004 ja jota koskeva hyväksymiskirja on talletettu Euroopan unionin neuvoston pääsihteerin huostaan 27 päivänä huhtikuuta 2004, on voimassa 1 päivästä syyskuuta 2005 niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Algerian kanssa tehdyn Euro-Välimeri-
Helsingissä 3 päivänä maaliskuuta 2006

assosiaatiosopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta 2 päivänä huhtikuuta 2004 annettu, myös Ahvenanmaan maakuntapäivien osaltaan hyväksymä laki (253/2004) tulee voimaan 8 päivänä maaliskuuta 2006.

3 §
Sopimuksen muut kuin lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat asetuksena voimassa.

4 §
Tämä asetus tulee voimaan 8 päivänä maaliskuuta 2006.

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**

Ulkoasiainministerin sijainen
Pääministeri *Matti Vanhanen*

(Sopimusteksti on julkaistu Suomen säädöskokoelman sopimussarjan n:ossa 12/2006)

N:o 161

Tasavallan Presidentin avoin kirje
valtioneuvostossa toimeenpannusta muutoksesta

Annettu Helsingissä 3 päivänä maaliskuuta 2006

Tasavallan Presidentti vapauttaa pyynnöstä valtiotieteen maisteri, kansanedustaja Mari Johanna Kiviniemen valtioneuvoston jäsenyydestä ja toimimasta ulkomaankauppa- ja kehitysministerinä ulkoasiainministeriössä sekä ministerinä käsittelemästä valtioneuvoston kanslian toimialaan kuuluvia asioita.

Tasavallan Presidentti nimittää ja määrää kauppatieteiden maisteri, valtiotieteen kandidaatti, kansanedustaja Paula Ilona Lehtomäen valtioneuvoston jäseneksi ja ulkomaankauppa- ja kehitysministeriksi ulkoasiainministeriöön sekä ministeriksi käsittelemään valtioneuvoston kanslian toimialaan kuuluvia asioita.

Helsingissä 3 päivänä maaliskuuta 2006

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Pääministeri *Matti Vanhanen*

N:o 162

Valtioneuvoston asetus**vuodelta 2006 maatalousyrittäjien opintorahana maksettavan tuen määrästä**

Annettu Helsingissä 2 päivänä maaliskuuta 2006

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) 7 §:n 1 momentin nojalla:

1 §

Yleistä

Valtion vuoden 2006 talousarviossa maa- ja puutarhatalouden kansalliseen tukeen osoitettuja varoja saadaan käyttää maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001) 6 §:ssä tarkoitettuna muuna kansallisena tukena enintään 1,0 miljoonaa euroa maatalousyrittäjille vuodelta 2006 maatalousyrittäjien opintorahana maksettavaan tukeen sen mukaan kuin tässä asetuksessa säädetään.

2 §

Tuen hakeminen ja maksaminen

Tässä asetuksessa tarkoitettua tukea haetaan kirjallisesti työvoima- ja elinkeinokeskuksesta, joka päättää tuen määrästä, myöntämisestä ja maksamisesta. Maksatuksissa käytetään vuoden 2006 momenttia 30.20.40

Helsingissä 2 päivänä maaliskuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

sekä tukikoodia 2520. Tukivuodeksi merkitään 2006 vuonna 2006 suoritetuista opinnoista ja 2005 vuonna 2005 suoritetuista opinnoista.

3 §

Oikaisu, takaisinperintä, valvonta ja salassapito

Tässä asetuksessa tarkoitetun tuen hallinnoinnissa noudatetaan oikaisun, maksetun tuen takaisinperinnän, valvonnan ja salassapitovelvollisuuden osalta maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annettua lakia (1336/1992).

4 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 8 päivänä maaliskuuta 2006.

Vanhempi hallitussihteeri Heikki Koponen

N:o 163

Valtioneuvoston asetus**vuodelta 2006 maksettavasta mehiläistalouden kansallisesta pesäkohtaisesta tuesta**

Annettu Helsingissä 2 päivänä maaliskuuta 2006

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) 4 §:n 2 momentin, 15 §:n 3 momentin ja 16 §:n 5 momentin sekä maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä 18 päivänä joulukuuta 1992 annetun lain (1336/1992) 13 §:n nojalla:

1 §

Yleistä

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001), jäljempänä *tukilaki*, 6 §:n 4 kohdassa tarkoitettuna muuna kansallisena tukena voidaan maksaa mehiläistalouden toimintaedellytysten turvaamiseksi mehiläistalouden kansallista pesäkohtaista tukea vuodelta 2006 enintään 0,5 miljoonaa euroa siten kuin tässä asetuksessa säädetään.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *mehiläistarhaajalla* luonnollista henkilöä, luonnollisten henkilöiden muodostamaa yhtymää tai jakamatonta kuolinpesää sekä luonnollisten henkilöiden muodostamaa avointa yhtiötä, kommandiittiyhtiötä, osuuskuntaa, osakeyhtiötä ja yhdistystä taikka säätiötä, julkisoikeudellista yhteisöä, koulu-

tilaa tai vankilatilaa, joka harjoittaa mehiläistaloutta;

2) *mehiläisyhteiskunnalla* Suomessa sijaitsevan, kesyistä mehiläisistä (*Apis mellifera*) koostuvan emon, työmehiläisten ja sikiöiden sekä niiden hoitamiseen tarvittavan pesäkaluston muodostamaa kokonaisuutta;

3) *toimintapisteellä* rakennusta, rakennelmaa tai suojaa, jossa voidaan tehdä mehiläistalouden sadonkorjuutöitä ja kaluston kunnostustöitä tai varastoida satoa ja kalustoa.

3 §

Tuen maksamisen edellytykset

Tuen maksamisen edellytyksenä on, että mehiläistarhaaja hallitsee omistajana, vuokramiehenä taikka testamenttiin, muuhun perintöoikeudelliseen saantoon tai muuhun saantokirjaan perustuvan käyttöoikeuden nojalla 31 päivänä toukokuuta 2006 laskettuna vähintään viittätoista talvehtinutta mehiläisyhteiskuntaa tuotantokauden 2006 ajan. Tukea ei makseta hakuvuoden keväällä tehdyistä jaokkeista ja parveilun seurauksena synty-

neistä uusista mehiläisyhteiskunnista. Tuen maksun perusteena olevia mehiläisyhteiskuntia on tuotantokauden aikana hoidettava siten, että niistä pystytään tuen myöntämivuonna keräämään normaali sato.

Mehiläistarhaajalla on viimeksi toimitetun tai sitä edeltävän verotuksen mukaan tai tuen hakemista edeltävänä verovuonna oltava mehiläistaloustuotteiden myynnistä tuloa.

Jos 2 momentissa tarkoitetut tulot eivät käy ilmi suoraan veroilmoituksesta, hakijan tulee osoittaa ne veroilmoituksella sekä muistiinpanoilla, joista käy ilmi mehiläistalouden tulot ja menot.

Jos hakija on aloittanut mehiläistalouden harjoittamisen tuen hakemista edeltävän vuoden aikana tai sen jälkeen eikä voi osoittaa tuloja 2 tai 3 momentissa tarkoitetulla tavalla, hakijan tulee osoittaa, että hänellä on ollut toiminnan aloittamiseen tarvittavia hankintamenoja.

Jos kysymys on useamman mehiläistarhaajan yhdessä harjoittamasta mehiläistarhauksesta tai yhteisömuodossa harjoitettavasta mehiläistarhauksesta, tukea voidaan maksaa, jos vähintään yksi mehiläistarhausta itse harjoittava mehiläistarhaaja, yhtiömies, jäsen tai osakas täyttää tukilain 3 §:n 2 momentin ikää koskevan edellytyksen.

4 §

Vakiintuneen mehiläisyhteiskuntamäärän käyttäminen

Jos tuen maksun perusteena oleva talvehitinut mehiläisyhteiskuntamäärä on ollut poikkeuksellisen alhainen talvituhojen, eläintautien, petoeläinten aiheuttamien vahinkojen tai muun niihin verrattavan seikan johdosta, tuki voidaan maksaa sen mehiläisyhteiskuntamäärän perusteella, jonka perusteella tuen hakijalle on maksettu mehiläistalouden kansallista pesäkohtaista tukea vuonna 2005.

Mehiläisyhteiskuntamäärän alentumisesta on tällöin toimitettava selvitys hakemuslomakkeen liitteenä. Jos mehiläisyhteiskuntien määrä on alentunut eläintaudin takia, hakemuksen liitteenä on lisäksi oltava eläinlääkärin antama todistus.

Edellytyksenä tuen maksamiselle on, että toimitettua selvitystä voidaan pitää luotettavana.

5 §

Tuen suuruus

Pesäkohtaista tukea maksetaan enintään 18 euroa vuodessa mehiläisyhteiskuntaa kohti.

Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tuen määrä ylittää 1 §:ssä säädetyn enimmäismäärän, tukea alennetaan.

6 §

Tuen alentaminen ja epäminen

Tässä asetuksessa tarkoitettua tukea voidaan alentaa tai se voidaan jättää maksamatta tukilain 16 §:ssä ja tässä asetuksessa säädettyillä perusteilla.

7 §

Valvonnasta aiheutuvat seuraamukset

Jos hakemuksessa ilmoitetun ja tuen valvonnassa todetun mehiläisyhteiskuntien lukumäärän erotuksen suhde todettuun lukumäärään on:

1) enintään 5 prosenttia tai enintään 2 mehiläisyhteiskuntaa, tuki maksetaan valvonnassa todetun mehiläisyhteiskuntien lukumäärän mukaisena;

2) yli 5 prosenttia tai yli 2 mehiläisyhteiskuntaa ja enintään 20 prosenttia, valvonnassa todetusta mehiläisyhteiskuntien lukumäärästä vähennetään todetun ylityksen verran;

3) yli 20 prosenttia, mutta alle 40 prosenttia, valvonnassa todetusta mehiläisyhteiskuntien lukumäärästä vähennetään todettu ylitys kaksinkertaisena; tai

4) vähintään 40 prosenttia, tukea ei makseta lainkaan.

8 §

Mehiläisyhteiskuntien hoitotapaan liittyvät seuraamukset

Jos mehiläisyhteiskunnan hoitotapa ei täytä 3 §:n 1 ja 2 momentissa säädettyjä vaatimuksia, kyseisestä mehiläisyhteiskunnasta ei makseta tukea.

Jos hoitotapaan liittyvistä puutteista tai laiminlyönneistä aiheutuviksi määriteltyjen

seuraamusten vuoksi hylättävien mehiläisyhteiskuntien lukumäärä ylittää 50 prosenttia valvonnassa todetusta määrästä, tukea ei makseta lainkaan.

9 §

Hakemuksen peruuttaminen

Tukihakemus voidaan peruuttaa ennen valvonnasta ilmoittamista tai ennen tuen maksatusta.

Helsingissä 2 päivänä maaliskuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

10 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 8 päivänä maaliskuuta 2006.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Ylitarkastaja Esa Hiiva

N:o 164

Valtioneuvoston asetus**nurmi- ja viljakasvien siementuotannon kansallisesta tuesta vuonna 2005 annetun valtioneuvoston asetuksen 8 ja 9 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 2 päivänä maaliskuuta 2006

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

muutetaan 7 päivänä huhtikuuta 2005 nurmi- ja viljakasvien siementuotannon kansallisesta tuesta vuonna 2005 annetun valtioneuvoston asetuksen (209/2005) 8 ja 9 § seuraavasti:

8 §		Kasvilaji	euroa/ha	tukiyksik-	
<i>Nurmikasvien siementuotannon kansallinen tuki</i>		tukialueet	tukialueet	kökerroin	
		A ja B	C1—C4		
Nurmikasvien siementuotannon kansallista tukea voidaan maksaa enintään seuraavilta tuotantoaloilta:		puna-apila	345	454	1,00
		timotei	115	227	0,97
		nurminata	122	269	0,74
		koiranheinä	227	336	1,00
Kasvilaji		englanninraiheinä			
ha					
puna-apila	620				
timotei	5 000				
nurminata	1 200				
koiranheinä	30				
englanninraiheinä	160				
		9 §			
		<i>Viljakasvien siementuotannon kansallinen tuki</i>			

Nurmikasvien siementuotannon kansallista tukea maksetaan enintään seuraavassa taulukossa esitetyt määrät tukiyksikkökertoimen mukaiselle osuudelle tuen hakijan tukeen oikeuttavasta pinta-alasta.

Viljakasvien siementuotannon kansallista tukea voidaan maksaa yhteensä enintään 100 000 tonnista siemenliikkeeseen toimitusta sertifiointivaatimukset täyttävästä ja viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2006 sertifioidusta kylvösiemenestä.

Tuki on enintään 25,23 euroa tonnilta kylvösiemenestä.

Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tukikelpoinen siemenmäärä ylittää edellä mainitun enimmäismäärän, tukea voidaan myöntää enintään tukiyksikkökertomella ilmoitetulle osuudelle tukeen oikeuttavien tukiyksikköiden määrästä.

Tukiyksikkökerroin on 0,80.

Tämä asetus tulee voimaan 8 päivänä maaliskuuta 2006.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 2 päivänä maaliskuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Ylitarkastaja Esa Hiiva

N:o 165

Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus
elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvista keraamisista tarvikkeista

Annettu Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 2006

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetun elintarvikelain (361/1995) 48 §:n nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tämä asetus koskee lyijyn ja kadmiumin mahdollista siirtymistä keraamisista tarvikkeista, jotka sellaisenaan ovat tarkoitettuja joutuviksi elintarvikkeen kanssa kosketukseen taikka jotka ovat elintarvikkeen kanssa kosketuksessa ja ovat siihen tarkoitukseen tarkoitettuja.

2 §

Määritelmä

Tässä asetuksessa keraamisella tarvikkeella tarkoitetaan tarviketta, joka on tavallisesti valmistettu korkean savi- tai silikaattipitoisuuden omaavien epäorgaanisten aineiden seoksesta, johon on saatettu lisätä pieniä määriä orgaanisia aineita. Kyseiset tarvikkeet on ensin muotoiltu ja näin saatu muoto tehty pysyväksi polttamalla. Tarvikkeet voivat olla lasitettuja, emaloituja ja/tai koristeltuja.

3 §

Keraamisista tarvikkeista siirtyvä lyijy ja kadmium

Keraamisista tarvikkeista siirtyvän lyijyn (Pb) ja kadmiumin (Cd) määrien ei tule ylittää seuraavia rajoja:

a) ryhmä 1: tarvikkeet, joita ei voi täyttää nesteellä, sekä tarvikkeet, jotka voidaan täyttää nesteellä, mutta joiden sisäsyvyys mitattuna alhaisimmasta kohdasta yläreunan kautta kulkevaan tasoon, on enintään 25 mm: Pb 0,8 mg/dm² ja Cd 0,07 mg/dm²,

b) ryhmä 2: kaikki muut tarvikkeet, jotka voidaan täyttää nesteellä: Pb 4,0 mg/l ja Cd 0,3 mg/l, sekä

c) ryhmä 3: pakkaus- ja säilytysastiat, joiden tilavuus on suurempi kuin kolme litraa, sekä keittämiseen tarkoitettut tarvikkeet: Pb 1,5 mg/l ja Cd 0,1 mg/l.

Kuitenkin, jos keraaminen tarvike ei ylitä sille 1 momentissa määrättyjä rajoja enemmällä kuin 50 prosentilla, tarvike on tämän asetuksen määräysten mukainen, jos vähin-

tään kolmesta muusta, saman muodon, mitat, koristelun ja lasituksen omaavasta tarvikkeesta uutetut lyijyn ja/tai kadmiumin keskimääräiset määrät eivät ylitä annettuja rajoja, eikä niistä yksikään yksittäinen tarvike ylitä kyseisiä rajoja enemmällä kuin 50 prosentilla.

4 §

Lyijyn ja kadmiumin määrittäminen

Keraamisista tarvikkeista siirtyvä lyijy ja kadmium määritetään liitteissä I ja II määrättyllä menetelmällä.

Jos keraamiseen tarvikkeeseen kuuluu keraaminen kansi, lyijy ja/tai kadmiumrajana, jota ei saa ylittää, käytetään rajaa (mg/dm^2 tai mg/l), jota sovelletaan itse astiaan.

Astia ja kannen sisäpinta tulee tutkia kumpikin erikseen samoissa testiolosuhteissa. Näin saadun kahden lyijy- ja/tai kadmiumuutteen pitoisuuksien summaa tulee verrata yksinomaan astian pinta-alaan tai tilavuuteen, riippuen siitä mihin 3 §:ssä määrättyyn ryhmään kyseinen astia kuuluu.

5 §

Vaatimustenmukaisuusilmoitus

Keraamisiin tarvikkeisiin, jotka eivät ole

Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 2006

Kauppa- ja teollisuusministeri *Mauri Pekkarinen*

vielä kosketuksissa elintarvikkeiden kanssa, on kaupan kaikissa vaiheissa, myös vähittäismyyntivaiheessa, liitettävä kirjallinen ilmoitus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1935/2004 16 artiklan mukaisesti.

Ilmoituksen on oltava valmistajan tai yhteisöön sijoittautuneen myyjän antama ja sen on sisällettävä tämän asetuksen liitteessä III esitetyt tiedot.

Tarvikkeiden valmistajan tai yhteisöön tuojan on vaadittaessa annettava kansallisten toimivaltaisten viranomaisten käyttöön asianmukaiset asiakirjat, jotka osoittavat keraamisen tarvikkeiden täyttävän 2 artiklassa lyijy- ja kadmiumsiirtymille asetetut raja-arvot. Asiakirjoissa on oltava suoritettujen analyysien tulokset, testausolosuhteet ja testauksen suorittaneen laboratorion nimi ja osoite.

6 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä toukokuuta 2006.

Tällä asetuksella kumotaan 20 päivänä maaliskuuta 1992 annettu kauppa- ja teollisuusministeriön päätös (267/1992) elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvista keraamisista tarvikkeista.

Ylitarkastaja Vesa Tuomaala

OHJE LYIJYN JA KADMIUMIN MIGRAATION MÄÄRITTÄMISEKSI

1. Testiliuos ('simulantti')

4 % (v/v) etikkahapon vesiliuos, juuri valmistettu.

2. Koeolosuhteet

2.1. Suorita koe kahden asteen tarkkuudella 22 Celsius-asteen lämpötilassa. Koeajan on oltava puolen tunnin tarkkuudella 24 tuntia.

2.2. Määritettäessä lyijyn migraatiota, suojaa näyte tarkoituksenmukaisella tavalla ja säilytä se kokeen ajan laboratorion tavanomaisissa valaistusolosuhteissa. Määritettäessä kadmiumin tai lyijyn ja kadmiumin migraatiota, peitä näyte siten, että testattava pinta on täydellisessä pimeydessä.

3. Täyttäminen nesteellä

3.1. Näytteet, jotka voidaan täyttää nesteellä

Täytä tarvike 4 % (v/v) etikkahappoliuoksella enintään tasolle, joka on 1 mm ylijuoksuksokohdasta; etäisyys mitataan näytteen ylä-

reunasta. Näytteet, joissa on vaakasuora tai lievästi viettävä reuna, täytetään siten, että nestepinnan ja ylijuoksuksokohdan välinen etäisyys ei ole enempää kuin 6 mm mitattuna pitkin viettävää reunaa.

3.2. Näytteet, joita ei voi täyttää nesteellä
Näytteen pinta, joka ei ole tarkoitettu joutumaan kosketukseen elintarvikkeen kanssa, peitetään ensin sopivalla suojaavalla kerroksella 4 % (v/v) etikkahappoliuoksen vaikutuksen estämiseksi. Tämän jälkeen näyte upotetaan astiaan, jossa on tunnettu määrä etikkahappoliuosta, siten että elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvaksi tarkoitettu pinta on täysin testiliuoksen peittämä.

4. Pinnan alan määrittäminen

Ryhmään 1 kuuluvien tarvikkeiden, jotka voidaan täyttää nesteellä, pinta-ala on yhtä suuri kuin sen kuperan tai koveran nestepinnan pinta-ala, jonka vapaa nestepinta muodostaa noudatettaessa 3 kohdassa määrättyjä täyttövaatimuksia.

ANALYYSIMENETELMÄT LYIJYN JA KADMIUMIN SIIRTYMISEN MÄÄRITTÄMISEKSI

1. Tarkoitus ja soveltamisala

Menetelmällä voidaan määrittää lyijyn ja/tai kadmiumin spesifinen migraatio.

2. Periaate

Lyijyn ja/tai kadmiumin spesifinen migraatio määritetään käyttämällä instrumentaalista analyysimenetelmää, joka täyttää 4 kohdassa annetut suorituskriteerit.

3. Reagenssit

- Kaikkien reagenssien on oltava analyysilaatua, jollei toisin ole ilmoitettu.
- Viitattaessa veteen tämä tarkoittaa aina tislattua tai muuta vastaavaa laatua olevaa vettä.

3.1 4 %:n (v/v) etikkahapon vesiliuos

Lisätään 40 ml jäätikkää veteen ja täytetään 1 000 ml:aan saakka.

3.2 Perusliuokset

Valmistetaan perusliuos, joka sisältää lyijyä 1 000 mg/litra, sekä perusliuos, joka sisältää kadmiumia vähintään 500 mg/litra 4-%:ssa etikkahappoliuoksessa (3.1).

4. Instrumentaalisen analyysimenetelmän suorituskriteerit

4.1 Lyijyn ja kadmiumin toteamisrajan on oltava yhtä kuin tai alle:

- lyijylle 0,1 mg/litra,
- kadmiumille 0,01 mg/litra.

Toteamisraja määritellään sinä alkuaineen konsentraationa 4-%:ssa etikkahappoliuoksessa (ks. 3.1 kohta), jonka antama signaali on kaksinkertainen verrattuna laitteen taustakohinaan.

4.2 Lyijyn ja kadmiumin määritysrajan on oltava yhtä kuin tai alle:

- lyijylle 0,2 mg/litra,
- kadmiumille 0,02 mg/litra.

4.3 Saanto: 4-%:seen etikkahappoliuokseen lisätyn lyijyn ja kadmiumin (ks. 3.1 kohta) on oltava 80–120 prosenttia lisätystä määrästä.

4.4 Spesifisyys. Instrumentaalissa analyysimenetelmässä ei saa esiintyä matriisi- tai spektrihäiriöitä.

5. Menetelmä

5.1 Näytteen esikäsittely

Näytteen on oltava puhdas ja rasvaton, eikä siinä saa olla muita kokeeseen todennäköisesti vaikuttavia aineita.

Näyte pestään noin 40 °C:lla liuoksella, joka sisältää kotitaloudessa käytettävää astiapesuainetta. Näyte huuhdotaan ensin vesijohtovedellä ja tämän jälkeen tislattulla tai muulla vastaavaa laatua olevalla vedellä. Näyte valutetaan ja kuivataan välttämättä tahroja. Testattavaa pintaa ei saa käsitellä puhdistuksen jälkeen.

5.2 Lyijyn ja/tai kadmiumin määrittäminen

- Esikäsitelty näyte testataan siten kuin liitteessä I säädetään.

- Ennen kuin koeliuos otetaan lyijy- ja/tai kadmiummääritykseen, on näytteen sisällys homogenisoitava tarkoituksenmukaisella tavalla välttämättä kaikin tavoin liuoksen häviämistä ja testattavan pinnan hiertymistä.

- Jokaisen määritysosan yhteydessä suoritetaan reagenssinollakoe.

- Lyijyn ja/tai kadmiumin määrittäminen suoritetaan asianmukaisissa olosuhteissa.

VAATIMUSTENMUKAISUUSILMOITUS

Tämän asetuksen 5 §:ssä tarkoitettussa kirjallisessa ilmoituksessa on oltava seuraavat tiedot:

1) viimeistelyä keraamista tarviketta valmistavan ja yhteisöön tuovan yrityksen nimi ja osoite,

2) keraamisen tarvikkeen tunnistus,

3) ilmoituksen antopäivä,

4) vahvistus siitä, että keraaminen tavike täyttää tässä asetuksessa ja asetuksessa (EY) N:o 1935/2004 asetetut vaatimukset.

Kirjallisen ilmoituksen avulla on voitava tunnistaa vaivatta tavarat, joita varten se on annettu, ja ilmoitus on uusittava, jos merkittävät muutokset tuotannossa aiheuttavat muutoksia lyijyn ja kadmiumin siirtymiseen.

N:o 166

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus**maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta vuoden 2005 peltokasvien tuen (CAP-tuen) non food -kesantopalkkion maksatuksesta**

Annettu Helsingissä 3 päivänä maaliskuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulo- päivä
MMM:n vuoden 2005 peltokasvien tuen (CAP-tuen) non food -kesantopalkkion maksatuksesta.....	20/06	3.3.2006	8.3.2006

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite (Mariankatu 23, Helsinki), PL 310, 00023 Valtioneuvosto, puhelin 020 77 2005.

Helsingissä 3 päivänä maaliskuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Ylitarkastaja Velimatti Mukkila

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

JULKAISIJÄ: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 159—166, 2 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2006

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904